

VATANSEVERLİK

ALLAH YOLUNDA
ÖLDÜRÜLENLERE
"ÖLÜLER" DEMEYİN.
BİLAKİS ONLAR
DİRİDİRLER, FAKAT SİZ
HİSSEDEMEZSİNİZ.
(BAKARA 154)

"BAYRAKLARI BAYRAK
YAPAN ÜSTÜNDEKİ
KANDIR; TOPRAK, EĞER
UĞRUNDA ÖLEN
VARSA VATANDIR."

Üst teğmen Faruk cepheye yeni gelen askerleri kontrol ediyor bir taraftan da onlarla laflıyordu nerelisin gibi sorular soruyordu. Bir ara saçının ortası sararmış bir çocuk gördü. Merakla "adın ne senin evladım" der.Çocuk "Ali" diye cevap verir. Nerelisin? der.Ali Tokat Zile'denim der."Peki evladım bu kafanın hali ne?"Ali "anam cepheye gelirken kına yaktı komutanım der.Neden? der komutan. Ali "bilmiyorum komutanım" der: Peki gidebilirsin Kınalı Ali" der.

O günden sonra herkes ona Kınalı Ali der. Herkes kafasındaki kınayla dalga geçer. Kısa sürede cana yakın ve cesur tavırlarıyla tüm arkadaşlarının sevgisini kazanır.Bir gün ailesine mektup yazmak ister. Ali'nin okuma yazması da yoktur arkadaşlarından yardım ister ve hep beraber başlarlar yazmaya. Ali söyler arkadaşları yazar."sevgili anne babacım ellerinizden öperim ben burda çok iyiyim beni merak etmeyin" diye başlar. Kız kardeşini kendinden bir küçük erkek kardeşini sorar köyündekilerin burnunda tüttüğünü yazdırır. Kendilerini merak etmemesini kendileri var oldukça düşmanın bir adım bile ilerleyemeyeceğini yazdırır. Gururla mektubu bitirir neden sonra aklına gelir ve yazının sonuna anasına NOT düşer:Ali'nin kendisinden hemen sonra askere gelecek bir kardeşi daha vardır."Anacığim kafama kına yaktın burda komutanlarım ve arkadaşlarım benle hep dalga geçtiler sakın kardeşim Ahmet'e de yakma onla da dalga geçmesinler der ellerinden öptüm" diye bitirir.

Aradan zaman geçer. İngilizler kati netice almak için tüm güçleriyle Gelibolu'ya yüklenirler.Bu cepheyi savunan erlerimiz teker teker şehit düşmüşlerdi. Bunlara takviye olarak giden yedek kuvvetlerde yeterli olmamış onların sayıları da epey azalmıştı Gelibolu düşmek üzereydi kınalı Ali'nin komutanı da olayı görüp yerinde duramıyordu.Kendisinin bölüğü henüz sıcak temasa hazır değildi. Onlar yeni gelmişti onları insan bedeninin sungu ve mermilerle orak gibi biçildiği bu yere.....dua ediyordu

Komutanlarının bu düşünceli halini gören ve durumun ve hametini bilen Kınalı Ali ve arkadaşları komutanlarına yalvar yakar oraya gitmek istediklerini söylerler. Komutanları onları ölüme gönderdiğini bile bile çaresiz gönderir.İşte kalem bu anları yazarken ne kadar çaresiz ve aciz kalıyor. Bu insanların bu kadar sevinçle çılgınlık atarak ölüme gittiklerine tanıklık edenler yıllar sonra yer kürede bir daha böyle bir olayın yaşanamayacağını söylemişlerdir. Kınalı Ali'nin bölüğünden kimse sağ kalmaz hepsi şehit olmuştur.

Aradan zaman geçer. Kınalı Ali'nin ailesine yazdığı mektubun cevabı gelir. Komutanları buruk ve gözleri dolu dolu mektubu açıp okumaya karar verirler. (Bu mektubun aslı Çanakkale müzesinde sergilenmektedir)Babası anlatır Ali'nin. "oolum Ali nasılsın iyi misin gözlerinden öperim selam ederim" dedikten sonra, "öküzü sattık paranın yarısını sana yarısını da cepheye gidecek kardeşine veriyoruz şimdi öküzün yerine tarlayı ben sürüyorum zaten artık zahireye de fazla ihtiyacımız olmadığı için yorulmuyorum da siz sakın bizi merak etmeyin bizi düşünmeyin" der köyü akrabalarını anlatır ve mektubu bitirir. "Ali ananın da sana diyeceği bir şey var"Anasını anlatır: " oğlum Ali yazmışsın ki kafamdaki kınayla dalga geçtiler kardeşime de yakma demişsin kardeşine de yaktım komutanlarına ve arkadaşlarına söyle senle dalga geçmesinler bizde 3 şeye kına yakarlar; 1- gelinlik kıza, gitsin ailesine ve çocuklarına kurban olsun diye 2- kurbanlık koça, ALLAH'A kurban olsun diye 3- askere giden yiğitlerimize, VATANA kurban olsun diye.....Gözlerinden öper selam ederim ALLAH'A emanet olun"Mektubu okuyan Ali'nin komutanı ve diğerleri hiçkıra hiçkıra ağlamaktadırlar...Not: Bu yazının tamamı ve aslı Çanakkale Müzesinde sergilenmektedir.

